

NADĚJE, RADOST A VAVŘÍN CHLOUBY

(1 .TESALONICKÝM 2,13-20)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 13. července 2025

Toho roku, kdy zemřel král Uzijáš, spatřil jsem Panovníka. Seděl na vysokém a vznosném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám. Nad ním stáli serafové: každý z nich měl po šesti křídlech, dvěma si zastíral tvář, dvěma si zakrýval nohy a dvěma se nadnášel. Volali jeden k druhému: "Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy." Izajáš 6:1-3

I. ÚVOD: CÍL STVOŘENÍ JE BOŽÍ SLÁVA

Pokoj vám, Kristem Ježíšem vykoupení, kteří se nyní radujete z Jeho milosti! Přeji milost i vám, kteří jste dnes zde, ať z jakéhokoliv důvodu, a přitom jste ještě sami neokusili nádheru odpuštění hříchů a pokoj se svatým Bohem. Ještě dnes trvá den milosti, ještě není den soudu, ještě nám Pán dává ze své milosti čas poznávat Jeho svatost a spravedlnost v evangeliu Ježíše Krista. Pán Bůh všem lidem právě dnes dává zakusit něco ze své slávy. Boží sláva je také cíl všeho Božího stvoření i jeho péče. Vše spěje den za dnem do chvíle, kdy ne jako dnes, kdy je Boží sláva většině lidí na světě zastřena, ale do chvíle, kdy bude zjevná všem. Celému stvoření. A každý, ať Boha vyznával za svého Spasitele a Pána anebo ne, všechny národy přijdou a skloní se před Pánem (Zj 15,4),

- *Neboť je psáno: 'Jako že jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná, že jsem Bůh.' (Ř 14,11)*

A přesně k tomu dni nás, Kristem vykoupené Boží děti, Pán Bůh vychovává – k podílu na své svatosti, abychom měli účast na slávě našeho Pána. Když otevřete v Písmu knihu Zjevení, to, co vás zaujme, musí být cíl všeho děje, který je zde popsán. Všechny Boží soudy, veškerý zápas s hříchem, všechno směřuje k jedinému. Podstatu děje vystihuje oddíl ve:

- *Zj 5:11-13 A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; 12 slyšel jsem je mocným hlasem volat: "Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení." 13 A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: "Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!"*

To je hlas nebe! Proč je Kristus korunován ctí a slávou? Protože mu náleží za to, kým je a jaký je. Přemýšlejte nad tímto svědectvím Písma:

- *Ježíš Kristus je věčné Slovo, On je Bůh sám. (J 1,1)*
- *... v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. (Kol 1,16)*

On udržuje celé stvoření při životě, v existenci, když

- *nese všechno svým mocným slovem. (Žd 1,3)*

Nepatří snad právě jemu sláva za toto úžasné a ohromné dílo? Včera jsem seděl u otevřeného okna a pozoroval něco z té úžasné Boží slávy. Vidím domy, zelené hory, kvetoucí zahradu. Nad ní mraky. Ale jen o pár kilometrů výš už je nehostinné prostředí. Planety bez života, jen kamení. Hrozný žár hvězd anebo mráz v prostoru vesmíru. Tady na náš dům a zahradu prší. Kapky vody padají z výšky až několika kilometrů. A přece dopadají celkem lehce, nic nerozbíjejí ale zavlažují zemi. Bůh je nádherný ve svém stvořitelském díle! Jemu patří sláva! A pak přemýšlejme nad Kristovým vykupitelským dílem. Nepatří mu právě za něj věčná sláva? On, věčný Bůh, se z lásky stal člověkem. Tak se ponížil!

- *Fp 2:6-8 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, 7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka 8 se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.*

Proč to tento jediný, věčný a všemohoucí Bůh, který pro svou slávu nepotřebuje nic ze svého stvoření, proč to udělal?

- *Ř 5:7-8 Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život. 8 Bůh však*

prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Stal se člověkem a dobrovolně umřel, aby zachránil ty, kdo ho odmítali, nechtěli, bojovali proti němu, nevěřili v něho. Za své nepřátele. Nikdo není jako On! A proto mu celé nebe provolává slávu po celou věčnost, sklání se před ním na výraz úcty a v bázni před takovou slávou Ho uctívá! To je přesně ten cíl, pro který Pán povolal Tesalonické evangelium, které jim přinesli Kristovy následovníci: Pavel, Timoteus a Silvanus.

- *2Te 2:14 abyste měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista*

Chcete i vy mít podíl na slávě Pána Ježíše? Chcete i vy být účastníky Boží slávy? To je možné jediné vírou v Krista. A dnes nám náš dnešní oddíl z 1Te 2,13-20 pomůže pochopit, jak může náš podíl na Boží slávě růst už dnes a položit tak dobrý základ pro naši účast na slávě na věčnosti.

II. PŘIJALI BOŽÍ SLOVO

- *1Te 2:13 Proto i my děkujeme Bohu neustále, že jste od nás přijali slovo Boží zvěsti ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží, jímž skutečně jest. Vždyť také projevuje svou sílu ve vás, kteří věříte.*

Tou první ze tří věcí, které nás vedou k podílu na Kristově slávě, je evangelium.

A. Rozhlašování evangelia

Když Pavel, Silvanus a Timoteus přišli do Tesaloniky, bylo to právě zpráva o ukřižovaném a vzkříšeném Ježíši Kristu, co učili lidi – nejprve v synagoze ale také ve městě, venku na ulicích či na tržnici. Všude, kde byli lidé.

- *Sk 17:3 [Pavel] vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. „A ten Mesiáš“, řekl Pavel, „je Ježíš, kterého já vám zvěstuji.“*

Učedníci děkují Bohu za Jeho milost v Tesalonice. Už jsme viděli v první kapitole, že mnozí „přijali slovo víry v radosti Ducha svatého“ (1,6) V řeckých městech bylo možné slyšet různé myšlenky o smyslu života, jak a proč ho žít. To je filosofie a řecký svět je kolébkou mnohých z těch nejznámějších filosofických směrů a jejich zastánců: Sókratés, Platón, Aristotelés. Každý ze

směrů filosofie v historii lidstva má možná nějakou míru poznání světa kolem nás nebo člověka samotného. Lidé se od chvíle, kdy po pádu ztratili společenství se svým Stvořitelem, a jejich mysl se ocitla ve tmě ohledně smyslu života, věčnosti, tak se snaží nalézt odpověď na otázku:

Proč to všechno kolem? A proč tu jsem? A kdo vlastně jsem?

V naší současné době se stejné otázky nazývají honosněji: lidé hledají tzv. Teorii všeho: jak vše vysvětlit – člověka, život, morálku, vesmír, smysl všeho? Ale jak může omezený člověk sám ze sebe poznat všechno? I to, co ho přesahuje? Co je za hranicemi poznání? Jedině, že by Ten, který je Alfa i Omega, První i Poslední, Tvůrce a Udržovatel sám, Důvod bytí, Pán Bůh všemohoucí, zjevil lidem něco z těchto velkých pravd. A Pán Bůh to udělal. Promluvil k nám ve svém Synu (Žd 1,2). V něm nám zjevil všechno, co potřebujeme k životu. V něm nám zjevil pravdu o našem stavu. Kristus je bez hříchu, ale my nejsme. Kristus má společenství s Otcem, ale my jsme pro svůj hřích viníci a jsme odděleni od svatého Boha. Kristus je spravedlivý a my ne. Všichni víme ve svém svědomí o dobrém a o zlém, a přece nikdo z nás nejedná jen dobře, ale i zle. Nežijeme podle tohoto Božího zákona, který nám je dán. Nejsme ochotní podle něj žít. To je hřích. A odplatou za hřích je věčný trest. Bůh vylévá svůj hněv vůči těm, kdo hřeší.

B. Dobrá zpráva pro nás

Ale toto je dobrá zpráva od Boha pro nás:

- Ř 3:21-26 *Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, 22 Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu: 23 všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; 24 jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. 25 Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. 26 Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.*

A mnozí lidé v Tesalonice tomu porozuměli a přijali tuto pravdu, protože pochopili, že mluví o nich. Jedině náš Stvořitel zná naše srdce a ví co v něm je. Proto jedině On může dát poznat člověku pravdu o smyslu života. Proč tu jsem a jaký je smysl všeho. Omezený filosof nemá kapacitu, schopnost, na to přijít a

říci o tom lidem. Neomezený Bůh to ví a zjevuje to ve svém evangeliu Ježíše Krista lidem. Tesaloničtí tu zvěst přijali, nejen jako slova Kristových učedníků, ale jako zvěst od Boha skrze tyto učedníky. Uvěřili jí a byli tak zachráněni pro věčný život s Pánem Bohem. Ano, tak jednoduše – uvěřili Bohu a byli zachráněni pro věčnost! Přijali tu zvěst ne jako slovo lidské, ale jako slovo Boží. Učedníci se při příchodu do Tesaloniky nemuseli bát, jak to dopadne, až budou lidem říkat o Kristu. Je to přeci Slovo Boží. A to vykoná svou práci, pro kterou ho sám Pán Bůh skrze každého, kdo zvěstuje to slovo, posílá.

- *Iz 55:11 Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal."*

Ano, když se dělíme o evangelium,

- *Jedněm jsme smrtonosnou vůní vedoucí k záhubě, druhým vůní životodárnou vedoucí k životu. (2K 2:16)*

A stejně to bylo v Tesalonice. Někteří se zatvrdili a neuvěřili, jiní se pokořili před Pánem, vyznali své viny a uvěřili v Kristovu oběť za své hříchy. A dostali nový, věčný život!

C. Projevuje svou sílu ve vás

Ta nová skutečnost nezůstala skrytá. Boží slovo projevuje svou moc v těch, kteří mu uvěří. (v. 13b) Stejně to píše Pavel do Kolos:

- *Kol 1:5-6 ... i k vám přišlo slovo pravdy, evangelium; 6 tak jako na celém světě, i mezi vámi přináší ovoce a roste od toho dne, kdy jste uslyšeli o Boží milosti a přesvědčili se, že je pravdivá.*

Jak se v nás projevuje moc Ducha Božího? To je projev moci Ducha svatého, že milujete Krista. Každé ráno vám dává sílu k poslušnosti, radost z Boha a touhu ho oslavit v tom dnu. Dává vám odvahu držet se pravdy evangelia, stát na ní a svědčit o ní dalším lidem. To je síla od Boha. A za ní je musíme znovu a znovu děkovat. A co když vám to nejde? - stát na evangeliu, svědčit druhým, radovat se z Boha anebo toužit mu sloužit? Tak nechej znovu Boží slovo projevit svou sílu ve vás. Nechť znovu mluví do tvého života. Zavři se do svého pokojíku a s modlitbou čti Boží slovo, přemýšlej nad ním. Ponoř se do svědectví o Bohu, jeho svatosti, spravedlnosti a milosti v Kristu Ježíši. A Boží slovo projeví svou sílu v Božím dítěti.

III. A PROTO TRPÍTE

Druhý způsob, kterým nás Pán vychovává pro budoucí slávu, je utrpení. Pavel píše tesalonickým:

- *1Te 2:14-16 Nesete podobný úděl jako církve Boží v Kristu Ježíši, které jsou v Judsku. Vytrpěli jste stejné věci od svých vlastních krajanů jako církve v Judsku od židů. 15 Ti zabili i Pána Ježíše a proroky a také nás pronásledovali; nelíbí se Bohu a jsou v nepřátelství se všemi lidmi, 16 když nám brání kázat pohanům cestu spásy. Tak jen dovršují míru svých hříchů. Už se však na nich ukazuje konečný hněv Boží.*

Boží evangelium přináší člověku svobodu od hříchu a jeho důsledků. Naplňuje srdce a mysl člověka radostí a pokojem, odvahou i vytrvalostí. To vše poznali v Tesalonice ti, kteří uvěřili Kristu. Ale také už poznali hněv svých sousedů ve městě. Začalo to hned, když se přiznali ke Kristu.

- *Sk 17:5-9 To však naplnilo Židy hněvem a závistí. S pomocí několika ničemných lidí z ulice vyvolali sročení davu a tak pobouřili celé město. Pak napadli Jásonův dům a chtěli Pavla a Silase postavit před shromáždění. 6 Když je nenalezli, vlekli Jásona a několik bratří k představeným města a křičeli: "Ti, kteří pobouřili celý svět, přišli i k nám, a Jáson je přijal do svého domu! 7 Ti všichni porušují císařova nařízení, protože tvrdí, že pravým králem je Ježíš." 8 Tato slova poděsila všechn lid i představené města, 9 ale když Jáson a ostatní zaplatili záruku, byli propuštěni.*

Jáson a další bratří poznali závist židů a hněv svých sousedů. Zjevně to nebylo naposledy, protože Pavel v našem textu říká: nesete podobný úděl jako církev v Judsku. Píše tu v přítomném čase o pronásledování, i když už to je několik měsíců, co to pronásledování ve Sk 17 začalo. Poznali to stejné, co církve v Judsku. Pronásledování pro jméno Ježíše Krista. Ale co se stalo? Místo, aby byla církev rozprášena a zničená,

- *Sk 8:4 Ti, kteří se z Jeruzaléma rozprchli, začali kázat evangelium všude, kam přišli.*

Židé bránili učedníkům kázat evangelium a o to víc se rozneslo mezi lidi a do dalších vesnic a měst. Tesaloničtí poznali Boží odpuštění a smíření a nyní

zakoušejí stejné pronásledování jako církve v Judsku. Zakoušejí ale také stejné požehnání. Vždyť od nich se

- *1Te 1:8 ... slovo Páně rozeznělo nejen po Makedonii a Acháji, ale o vaší víře v Boha se ví všude,*

Ale ti, kdo brání kázání evangelia, ponesou důsledky svých hříchů. Tím, že odmítají evangelium, sami sobě stírají Boží hněv, který bude jednoho dne vyjit. Židé v Jeruzalémě zabili Pána Ježíše a proroky a také Pavla a další pronásledovali a bránili jim kázat pohanům cestu spásy. To je dílo satana, který nechce, aby byl někdo zachráněn. Ale je to Bůh, kdo je svrchovaný. On si to zlé použije ke svojí slávě. A tak

- *Sk 2:23 Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili.*

Židé v Jeruzalémě odmítli pokořit se před Bohem a věřit Ježíši. A ovocem nevíry je nenávisť – k pravému Bohu a ke způsobu spásy, který připravil v Kristu. A úplně stejně bude zuřit každý jiný hříšník, který slyší, že má činit pokání ze svých hříchů, protože není dobrý, není spravedlivý člověk a nikdy svými skutky ani nebude. To je pýcha padlého srdce! Nedivte se tedy, že vás svět pro evangelium nenávidí. Nenáviděl našeho Pána a ukřižoval ho. Bude nenávidět každého, kdo odkrývá pomocí evangelia stav neobráceného srdce. Kdo chce, aby se ukázal hnůj, který v něm je? Kdo, chce, aby někdo jiný věděl, o čem přemýšlí a v čem má zálibu, a přitom to skrývá? A kdo chce, aby to věděl sám Bůh??? Nikdo. Proto nečekej od svých nejmilejších radostné přijetí evangelia. Čekaj pronásledování pro tvé slovo. Ale když přijde Boží milost a ten, komu svědčíš uvěří, o to slavnější, hlubší a trvalejší bude tvá chvála Bohu za spasení, protože rozumíš, že není z člověka, ale je to Boží dar. Nebojte se, Pán Ježíš nám slíbil:

- *Mt 28:20 ... já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*

IV. NADĚJE, RADOST A VAVŘÍN CHLOUBY

Třetí způsob, kterým nás Pán připravuje k podílu na své slávě je vzájemná služba lásky v církvi. Pavel pokračuje:

- *17 Bez vás, bratří, byli jsme jako sirotci, i když to bylo nakrátko a jen tělem, ne srdcem; tím usilovněji jsme vás toužili spatřit. 18 Proto jsme k vám chtěli přijít, já Pavel víc než jednou, ale satan nám v tom vždy zabránil. 19 Vždyť kdo je naše naděje, radost a vavřín chlouby před naším Pánem Ježíšem Kristem při jeho příchodu, ne-li právě vy? 20 Ano, vy jste naše sláva a radost.*

Satan nemůže zvítězit nad láskou, která pochází z Boha. A přesně taková láska spojuje Pavla, Timotea a Silase s tesalonickými křesťany. I když Pavlovi už alespoň dvakrát zabránil návštěvu tesalonických, pouta lásky nejsou zpřetrhána. Proč píše Pavel, že bez nich se cítil jako sirotek? Cítíte se i vy bez společenství křesťanů nějak neúplně? Pavlova láska k bratrům a sestrám v Kristu je patrná skrz naskrz jeho dopisy v Novém zákoně. Do Korintu píše křesťanům o důvodu svého dopisu:

- *2K 2:4 Psal jsem ve veliké stísněnosti a se sevřeným srdcem, s mnohými slzami – ne proto, abyste byli zarmoucení, ale abyste poznali, jak veliká je má láska k vám.*

Do Galácie také píše o své lásce k nim a utvrzuje je a povzbuzuje, aby se drželi pravdy evangelia:

- *Ga 4:19-20 Znovu vás v bolestech rodím, dokud nebudete dotvořeni v podobu Kristovu. 20 Jak bych teď chtěl být u vás a najít pro svou řeč pravý tón, vždyť si s vámi nevím rady!*

Láska je i v záznamu Pavlova loučení s efezskými staršími, když se s nimi setkal v Milétu:

- *Sk 20:31-38 Buďte proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu... 36 Po těch slovech si s nimi se všemi klekl a pomodlil se. 37 Všichni se dali do hlasitého pláče, objímali Pavla a líbali ho, 38 dojati nejvíce jeho slovy, že ho u nikdy neuvidí. Pak ho doprovodili k lodi.*

A Filipským napsal:

- *Fp 1:7-8 Vždyť právem tak smýšlím o vás všech, protože vás všechny mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení, zodpovídám se před soudem a obhajuji evangelium. 8 Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši.*

A mohli bychom pokračovat dalšími místy v Novém zákoně, list za listem, který Pavel napsal. Všichni, kterým Pavel svědčil o Kristu jsou pro Pavla nadějí. Někteří ještě neuvěřili, ale kéž jim Pán dá a obrátí se. A ti, kteří se stali součástí Božího království a Bůh je přijal za své syny a dcery, protože uvěřili Ježíši a On se stal jejich jedinou nadějí na věčnost, ti všichni jsou Pavlovou slávou a radostí. Protože až přijde Pán Ježíš a vezme k sobě svou církev, ta bude plná lidí, kteří uvěřili evangeliu, které jim někdo přinesl. Nebe bude plné lidí, kterým někdo sloužil evangeliem a pomáhal jim růst v poznání Pána Ježíše. A všichni budou vzdávat chválu Pánu a všichni budou součástí té slávy Boží. V roce 1939 pan Nicholas Winton zorganizoval v Praze odjezd skoro 700 židovských dětí do Anglie, aby tak unikly před nacistickou okupací. Většina jejich vrstevníků a jejich rodičů takové štěstí neměly a zahynuly v koncentračních táborech za 2. světové války. Pan Winton posloužil mnoha lidem. Když britská televize v roce 1988 pozvala starého pana Wintona do svého pořadu, seděly v publiku desítky lidí. Moderátorka nejdříve ukázala fotky a nějaké dokumenty se jmény dětí. Pak přečetla jméno Věry Diamantové. V tom okamžiku se kamera obrátila do publika, na ženu sedící přímo vedle Nicholase Wintona. To byla ona. Jaké překvapení pro pana Wintona po 49 letech! A pak se moderátorka zeptala, jestli jsou v publiku ještě nějaké zachráněné děti z těch vlaků z Prahy. A pak povstalo celé hlediště, 150 lidí. Pan Nicholas Winton byl ohromený. Tak nějak se bude cítit každý křesťan který sloužil tady na zemi svým bratrům a sestrám, až je jednou uvidí v Božím království. Ti všichni budou tvá radost a tvá sláva. Ti, kteří byli obráceni díky tvému zvěstování evangelia i ti, kteří rostli v poznávání Pána a ve službě díky tvým modlitbám, tvému naslouchání, tvé pomoci bratru či sestře Božím slovem i praktickou pomocí. Proto má tvá služba i tomu nejmenšímu křesťanu v církvi takovou hodnotu. Tak stavíš svůj život pro Boží slávu, která bude i tvou slávou.

- *19 Vždyť kdo je naše naděje, radost a vavříin chlouby před naším Pánem Ježíšem Kristem při jeho příchodu, ne-li právě vy? 20 Ano, vy jste naše sláva a radost.*